

A specifikus anarchista csoport – Wild Rose Collective

Wild Rose Collective

2011, május 15.

Tartalomjegyzék

Mi az a specifikus anarchista csoport?	4
Miben különbözik más kortárs anarchista csoportoktól?	6
Miben hasonlít más kortárs anarchista csoportokhoz?	8
További Olvasmányok:	11

Ez a dokumentum az új tagoknak szóló csomagjuktól elmagyarázza, hogy milyen típusú csoport a Wild Rose Collective, és némi háttérrel ad az elképzelésekről.

**Mi az a specifikus anarchista
csoport?**

A „specifikus anarchista csoport” kifejezés úgy definiálható, mint olyan formális anarchista szervezet, amely egységre törekszik elméletében, szemléletében, taktikájában és akcióiban. Arra törekszik, hogy erőteljesen részt vegyen a nagyobb társadalmi mozgalmakban, előmozdítva azok harciasságát és szorgalmazza függetlenségüket az olyan kooptáló erőktől, mint az állam, a tőke és a tekintélyelvű/reformista baloldal.

**Miben különbözik más kortárs
anarchista csoportoktól?**

Sok kortárs észak-amerikai anarchista csoporttól eltérően, a hatékony cselekvéshez és a hatalom igazságos elosztásához szükségesnek tartja a világosan meghatározott, megmagyarázott és elfogadott struktúrát.

Ahelyett, hogy a csoporton belül az egyének kevés közös szemlélettel rendelkeznének, különálló, kisebb projekteken dolgoznának és koordináció nélkül tennének erőfeszítéseket, a „specifikus anarchista csoport” arra törekszik, hogy olyan militánsokat hozzon össze, akik között erős egyetértés van, és összehangoltan irányítják tevékenységüket.

Ezt azért teszi, hogy maximalizálja a hatékony cselekvés lehetőségét és megelőzze a kiégést. A csoport egésze vagy többsége végzi a tevékenységet, ahelyett hogy néhány egyénre hagyatkozna, ahogyan az a lazább, informálisabb csoportosulásokban némileg gyakori.

**Miben hasonlít más kortárs
anarchista csoportokhoz?**

Az anarchizmus története során számos példa volt olyan csoportokra, amelyek ezeket a szerveződési elveket követték. Az utóbbi időben azonban a platformista, az eszpecifista és néhány anarchoszindikalista áramlat áll a legközelebb a mi elképzelésünkhöz.

A platformizmus a nevét a Liberter Kommunisták Szerveződési Platformja című röpiratról kapta, amelyet 1926-ban írt egy száműzetésben élő orosz és ukrán anarchistákból álló csoport. A dokumentum az anarchistáknak az orosz forradalom alatti kudarcát próbálta kezelni, amelyet a szervezetlenségnek tulajdonítottak.

A platform néhány kulcsfontosságú pontja a következő:

Taktikai egység – „A mozgalom közös taktikai irányvonala döntő jelentőségű a szervezet és az egész mozgalom létezése szempontjából: elkerüli a több, egymással szemben álló taktika katasztrofális hatását; koncentrálja a mozgalom erőit; és közös irányt ad nekik, amely egy rögzített célhoz vezet.”

Elméleti egység – „Az elmélet azt az erőt képviseli, amely a személyek és szervezetek tevékenységét egy meghatározott út mentén egy meghatározott cél felé irányítja. Természetesen közösnek kell lennie az Általános Unióhoz csatlakozó személyek és szervezetek számára. Az Általános Unió minden tevékenységének mind összességében, mind részleteiben tökéletes összhangban kell lennie az Unió által vallott elméleti elvekkel.”

Kollektív felelősség – „Az anarchista mozgalom soraiban határozottan el kell ítélni és el kell utasítani a személyes felelősségvállalás gyakorlatát. A forradalmi élet társadalmi és politikai területei mindenekelőtt mélységesen kollektív jellegűek. A társadalmi forradalmi tevékenység ezeken a területeken nem alapulhat az egyes militánsok személyes felelősségén.”

Föderalizmus – „A centralizmussal szemben az anarchizmus mindig is a föderalizmus elvét vallotta és védte, amely az egyének függetlenségét és kezdeményezését, valamint a szervezetet a közös ügy szolgálatával békíti össze.”

Hatásai még sok évvel a kiadása után sem voltak érezhetőek. Az 1950-es években néhány francia csoporton kívül nem volt olyan szervezet, amely közvetlenül azonosult volna a dokumentummal. Ez az 1990-es évek végén és a 2000-es évek elején változott meg a NEFAC és mások megjelenésével világszerte. Ma már jelentős áramlat az észak-amerikai és európai anarchista mozgalmakban.

Az eszpecifizmus Dél-Amerikában a platformizmus befolyásától függetlenül alakult ki. Az 1950-es években a Federación Anarquista Uruguaya (FAU) volt az első, amely népszerűsítette a koncepciót, és amit a következőképpen foglaltak össze:

A specifikusan anarchista szervezet szükségessége, amely az eszmék és a gyakorlat egységére épül. A specifikusan anarchista szervezet felhasználása a stratégiai politikai és szervezői munka elméletalkotására és fejlesztésére. Az autonóm és népi társadalmi mozgalmakban való aktív részvétel és azoknak a kiépítése (amit néha „társadalmi beilleszkedésnek” is neveznek).

Ma Dél-Amerikában számos olyan szervezet létezik, amely ezzel az áramlattal azonosul, mint például a Federação Anarquista Gaúcha és a Federação Anarquista do Rio de Janeiro. Ahogy ezek a csoportok kapcsolatot létesítenek egymással, úgy bukkantak fel újabbak számos dél- és közép-amerikai országban.

Az anarchoszindikalisták is gyakran találták szükségét saját politikai szervezeteknek. A múltban ez az érzés az úgynevezett „kettős szerveződésű szindikalista” csoportokban fejeződött ki, mint például az 1920-as évek Olaszországában a Torinói Libertárius Csoport vagy az 1930-as évek Spanyolországában a Durruti Barátai. Mindkettő a szakszervezetekben való részvételüket a mérsékeltbb elemek és a bürokrácia elleni küzdelemben látta.

Ma a Workers Solidarity Alliance (Munkásszolidaritási Szövetség) és számos, a Nemzetközi Munkások Szövetségéhez kapcsolódó csoport követi ezt a hagyományt, bár tevékenységi körük kibővült, és már nem elsősorban a szakszervezeteken belül összpontosítják erőfeszítéseiket.

Hogyan néz ez ki a gyakorlatban?

Ideális esetben a specifikus anarchista csoport olyanokból állna, akik egyetértenek a szervezés, a taktika és a politika számos kulcskérdésében. A csoportnak teret és struktúrát kellene biztosítania a tagok számára a stratégiaalkotáshoz, a vitákhoz, a tervezéshez és az önképzéshez.

Ha még nem vesznek részt szélesebb mozgalmakban, akkor ezt összehangoltan kellene megtenni. Ez az erőfeszítés nem a döntéshozó hatalmi pozíciók elfoglalására irányul, ami a tekintélyelvű baloldal nagy részének stratégiája. Ehelyett inkább arra kell törekedni, hogy egy anarchista pólust hozzunk létre a mozgalmakon belül, hogy támogassuk a felmerülő küzdelmek kiszélesítését és fokozását, és hogy harcoljunk a reformista vagy reakciós irányba terelő erők ellen.

További Olvasmányok:

- A Liberter Kommunisták Szerveződési Platformja
<https://rezeghajo.hu/anarchizmus/gyelo-truda-csoport-a-liberter-kommunistak-szervezodesi-platformja>
- Manifesto of Libertarian Communism by Georges Fontenis
<http://libcom.org/library/manifesto-of-libertarian-communism-georges-fontenis>
- Our Conception of Anarchist Organisation by Federação Anarquista do Rio de Janeiro
<https://anarchistplatform.wordpress.com/2010/06/28/our-conception-of-anarchist-organisation/>
- Especifismo: The Anarchist Praxis of Building Popular Movements and Revolutionary Organization in South America by Adam Weaver
<https://nefac.net/node/2081> (archive.org)

Anarchista könyvtár

Wild Rose Collective
A specifikus anarchista csoport – Wild Rose Collective
2011, május 15.

<https://libcom.org/article/specific-anarchist-group-wild-rose-collective>

hu.theanarchistlibrary.org